

«Ἐρωτικὸν Ἐνύπνιον»

στ. 51-100

Καὶ αὐτὸς γελώντας λέγει με: «Στέκε, μηδὲν δειλιάζης
καὶ ἄντρεψε τὴν καρδίτσα σου καὶ μὴν ἀναστενάζης.
Κι ἰδές, τὸ θέλεις ζήτηξε, ὅτ' εἶμαι ὀρισμένος,
ἀπὸ τὸν Πρῶτον Ἐρωταν σ' ἐσὲν ἀποσταλμένος
55 κι ἔχω ξουσιάν, ὡς θεὸς ἰδεῖ, νὰ κρίνω τοὺς ποθοῦσι,
αὐτοὺς ὀπόχουν πεθυμιά, φλόγαν καὶ δὲ μπορούσι
[Κι ἤξευρε, τὸ μελλάμενο ἐκ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀθρώπου
οἱ Μοῖρες τὸ μοιραίνουσι, σὰ γεννηθῆ μὲ κόπου.
Γι' αὐτὸ κι ἐσὲν' ἡ Μοῖρα σου ἃ σόγραψε καὶ μέλλει,
60 θέλεις τὴν πάρει, πιστεύε, στὸ πείσμα πού δὲ θέλει».
Κι ἐγὼ τοῦ λέγω: «Ἐρωτα, ἂν ἔν', σὰ λές, καὶ μοιάζει
τοῦ καθενὸς καὶ ἃ μέλλεται, δὲν πρέπει νὰ κοπιάζη,
λοιπὸν δὲν κάμνει χρειαὶ τινὰς οὐδόλως ν' ἀγαπήση,
ἀφείτις ἔν' μελλάμενο ἢ Μοῖρα νὰ τὸ ποίση·
65 τοῦ καθενὸς καὶ ἃ μέλλεται, πρέπει γιὰ ν' ἀνιμένη
σὸτα νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τὸ πεθυμᾷ νὰ γένη»].

Αὐτεῖν' ἡ κόρη ἦρθε ψὲς στὴν Ἐρωτοκρατία
κι ἤρρε τὸν Πρῶτον Ἐρωτα μ' ὄλην τὴν συντροφία.
Καὶ κλαίει καὶ θρηνοβολεῖ, ἀρχίζει καὶ δηγᾶται
70 καὶ πρὸς τὸν Πρῶτον Ἐρωτα πολλὰ παραπονᾶται.
Καὶ ἀρχίζει, λέγει: «Ἐρωτα, ἀπὸ χρονῶν δεκάξι
ἐγράφθηκα γιὰ δούλη σου κι ἐγὼ κατὰ τὴν τάξη

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- κι ἔβαλα εἰσμιὸν τὸν πόθο μου εἰς νιὸν ὅπου μ' ἐφάνη
πολλὰ καλὸς καὶ μετὰ μὲ νὰ ζήση, ν' ἀποθάνη.
- 75 Καὶ αὐτὸς ἐμένα ἀγάπησε στεριὰ κι ἐμπιστεμένα
κι εἶχα κι ἐγὼ τὸ θάρρος μου γιὰ νὰ χαρῆ μ' ἐμένα.
Τώρα τὸ πῶς μ' ἐγίνηκε κι ἔβαλα σ' ἄλλον πόθο;
Καὶ ἂν ἔν' κι ἐσὺ τὸ θέλησες, πές με το νὰ τὸ γνώθω,
νὰ μὴν πρिकाίνω τὸ κορμὶ καὶ τὴν καρδιὰ νὰ φλέγω
- 80 καὶ μὲ τὴν παραπόνεση τὴν τύχη μου νὰ κλαίγω».
Τότες ἀρχίζει ὁ φοβερὸς ὁ Πρῶτος τῶν Ἑρώτων
καὶ λέγει: «Κόρη, θάρρεσε σ' αὐτὸν καὶ ἄφες τὸν πρῶτον,
στερέωσε τὴν ὄρεξιν ἔς τοῦτον ποὺ λέγεις τώρα,
καλὰ καὶ ἂ λείπεται ἀπ' ἐδῶ κι ἔναι σὲ ξένη χώρα.
- 85 [Γιατὶ ὅταν ἐγεννήθηκες ἦρθε σ' ἐμέν' ἡ Μοίρα
γελώντας καὶ χαιράμενη κι ἐκτύπησε στὴν θύρα.
Λέγει με: «Ἐγεννήθηκε μιὰ νιὰ τὴν ὥραν τούτη
κι εἰς τ' ὄνομα τοῦ ὀδεινὸς ἄμε καὶ γράψε μού τη».
Κι εἶπε μου καὶ ἄλλα περισσὰ ἡ Μοίρα σου γιὰ σένα
- 90 κι εἰς τὸν τροχὸν τῆς Ἑρωτιᾶς ὅλα τὰ ἄχω γραμμένα.
Γι' αὐτὸν ἐγὼ κι ἡ Μοίρα σου, ἐγὼ καὶ αὐτὸς ὑστέρου
μέλλει σου εἰς πλούτη καὶ τιμὴ οἱ τρεῖς μας νὰ σὲ φέρου].
- Καὶ νὰ τὸ ξεύρης καθαρὰ: σ' ἄλλον νὰ μὴ ἀθιβάνης,
γιατὶ σὲ μέλλει μετ' αὐτὸν νὰ ζήσης, ν' ἀποθάνης».
- 95 Τὰ ἄκουσα κι εἶδα εἶπα σου καὶ θώρειε τὸν γιατρὸ σου
κι ἰδὲς τὸ γληγορότερο νὰ γιάνης τὸ κακό σου.
Γιατὶ καιρὸς ὅπ' ἀπερνᾷ οὐδὲ γυρίζει πλέο
καὶ τὸ ἄχεις χρειαία γύρεψε κι ἄλλον οὐδὲ σοῦ λέω.
Κι ἔχετε γειά, ἀφήνω σας, καὶ ὁ καθεὶς ἄς γνώθῃ:

100

γυρέψετε τῆς ἐρωτιᾶς τὸ βιὸ τὸ σᾶς ἐδόθη».

Arnold F. van Gemert επιμ., *Μαρίνου Φαλιέρου Ερωτικά Όνειρα*, κριτική έκδοση με εισαγωγή, σχόλια και λεξιλόγιο, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2006 (α' έκδ. 1980).